

ПРЕДГОВОР КЪМ БЪЛГАРСКОТО ИЗДАНИЕ НА „СПОРЪТ ЗА ЦИОН”

"Защото настана ден за отмъщение Господне, година на отплата за Сион."

Исайя 34:8

The Controversy of Zion, Douglas Reed

Тази книга е написана в периода 1951-1956 година
За пръв път е публикувана през 1978 от Dolphin Press Ltd, Durban
Няколко пъти е преиздавана от Veritas Publishing Company Pty, Ltdq Western Australia

www.nationalvanguard.org/docs/reed.html

<http://knud.eriksen.adr.dk/>

<http://aaargh-international.org>

www.imadrugpat.org

Хелиопол, 2006

Второ преработено издание на български

ISBN-10:954-578-187-4

ISBN-13:978-954-578-187-2

ПРЕДГОВОР ОТ ИЗДАТЕЛЯ

ЗАЩО СЕ ПРЕИЗДАВА ТАЗИ КНИГА

Отговор:

Защото България е страната в която бяха преиздадени няколко пъти „Протоколите на Ционските мъдреци”, и защото в България бе осветлено явлението на ционизма с поредицата книги „Сянката на Цион”, и точно тази книга „Спорът за Цион” днес се явява крайъгълен камък на много излишни спорове.

Защото българите са буден народ и заслужават да знаят истината за Спорът за Цион, защото това е страната на Дякона Левски, на Ботев, на Богомилите, Свети Иван Рилски, на Орфей, на Учителя Беинса Дуно, и на хиляди още други знайни и незнайни будители и просветители.

Защото е казано в Евагелието на Лука, 8:17: Няма нищо тайно, което не ще стане явно, нито потаено, което не ще се узнае и не ще излезе наяве.”

Защото в една страна с най-древна култура като България, не бива да се продължава прилагането на фарисейската политика на щрауса, прикриване на нещата, такива каквито са и да се извършва фино насилие под приказки за толерантност и европейска интеграция. Да, България ще влезе истински в Европа на Културата, само след като населението бъде информирано по европейски за нещата, и след като се изчистят ориенталско-балканските Авгиеви обори, нямащи абсолютно нищо общо с България на богомилите, на кановете, на траките.

Издателят се извинява за някои допуснати граматически грешки, и заявява, че времето е много забързано и устремено и не търпи никакво отлагане запознаването на хората с истината за нещата. Ако явлението за ционизма е същото, каквото го илюстрират фактите в книгата, интелигентният читател ще се досети защо са допуснати всички тези грешки и защо

книги като „Шифърът на Леонардо” се издават в огромни тиражи, а книга като настоящата я няма по книжарските лавици. Истината е, че икономическата хватка се затяга с кадийна ръкавица. Свободата на словото днес се ограничава с фини икономически лостове. Подставените издателства издават предимно книги, които наливат масло в огъня на глобализацията. Големите издателства, финансирани от олигархичната машина не смеят да издадат книга, която говори срещу финансиращите ги фактори. Разпространението на книгите е организирано по начин, че подставени разпространителски структури, като Хеликон, определящи класацията на книга на месеца, отказват да разпространяват книги като „Сянката на Цион”. „Нека да издава, но къде ще я разпространява книгата!” Това им е реакцията. Други пък книжарски вериги, като „Буквите”, борещи се за монопол, не плащат своевременно продадената от тях литература и така парализират инакомислещото, свободолюбивото, отказващо да бъде форматирано в калъпа, книгоиздаване. Да, на Хеликон им се плаща за това, за да прокарат глобалистките ценности в своите фалшиви класации за книги, неотговарящи на реалността, иначе не биха оцеляли в жестоката борба за монопол. Те търсят монопол, и в този монопол, се канят да насочват и манипулират развитието на духовните ценностни модели, според тяхната глобалистка и старозаветно-чифутска ценностна система. Нима може да съществува понятия като „положително лицемерие”, благороден егоизъм, завист и гордост! Да, това е старозаветна чифутска култура и Пиар защита на мамона.

Огромна дезинформационна машина обслужва управляващата олигархия по света. От едната страна са агенциите за проучване, а пропо „манипулиране” на общественото мнение, от другата страна са медиите и подставените издателства, получаващи помощи по линия на поредната Европейска културна програма. Надяваме се, будният читател, да се съгласи с фактите! Защото каква полза да призоваваме хората да четат, /да четат какво!/ защо да купуваме хиляди издадени книги с бар кодировка, като евтини аксесоари давани на бензиностанциите, когато в тях отсъства актуалното и онова, което е Първопричината в лицето на Духа. Бар кодът и касовите апарати ли са по-важни за нацията или може би, преди всичко да се съхрани Духа ѝ!

Старозаветни мозъци в опита си да глобализират материята на планетата, държат под контрол – **тотален контрол**, политика и общество, медии, агенции, бизнес икономика, мода, здравна каса, и пр. Окултното отроче на Стария Завет в лицето на Ню Ейдж им помага на драго сърце. **На практика духът е поставен в положение, да се чувства излишен.** Баланс между него и материята няма. Сякаш материята е решила да победи с пълен резултат „Десет на нула”, в абсурдната си битка с първопричината в лицето на духа, който тя не разбира. А без баланс идва разрухата. Накратко, подобна регистрация на фактите, спомага да се разбере: очевидно, че нещо пречи на излизането на подобни заглавия на книги като „Спорът за Цион” на Дъглас Рид. В този смисъл нека бъдем снизходителни към качеството на превода и някои допуснати граматически грешки, както казва мъдрецът „Вашата граматика е безграматичие на Небето.” **Най-важно в настоящия период, това е хората да бъдат информирани за истинския характер на събитията около тях.** Да дадем нужната информация на хората за събитията около тях. Хората имат правото да бъдат информирани и оставени да направят своя избор. Трябва да се спаси младото поколение българи, които биват дезинформирани от глобалистките източници, и които без ценностна система, никога не биха проумяли, защо една такава книга като „Спорът за Цион” се явява като спасителна светлина за изгубените корабкрушенци в океана на безверието и скептицизма. Всеки ден се води битка за събудането на някоя душа, а срещу това работи цялата машина на обслужващи Олигархията, медии, телевизия, агенции, киноиндустрия, порноиндустрия и т.н.

Авторът на тази книга е един гигант в проучването на реалната история на човечеството. Двадесет години книгата му не е можела да бъде издадена. А за да я напише, за един период от няколко години, той се е принудил да я пише при спартански условия в изолация.

Днес е много лесно е да кажеш, че най-добре е да изтърпиш злото, или пък да не му обръщаш внимание, за да не го уж усилваш, тъй както твърдят новоизлюпените нюейджъри. Най-лесно е да прокламираш псевдохристиянската идея – „Не се борете със злото”. „Не противете се на злото!” „Обърнете и другата си страна!” А нима, това е Христос! Разбира се че не! **Бетонните старозаветни мозъци** са успяли и в това направление да се намесят и да всеят заблуда. За справка Матей: Глава 23, 13-39. Огън и жупел се сипе в тези изречения на Спасителя, предадени от апостола Матей, срещу фарисеите и книжниците! И днешните книжници и фарисеи са създали образа на един Христос, нямащ нищо общо с реалния. Фарисеите днес от църквите и манастирите, някои развиващи даже туризъм, им е много изгодно, да проповядват търпимост, като продължават да превиват гръб пред силните и свръхбогатите, които тъпчат вратата на народа, а не просто народа. В своя епилог Дъглас Рид заявява: „Несъмнено е, че всичко станало е съществено и необходимо за постигането на скрита от нас крайна цел, за чиято същност авторът няма съмнение. Обаче много от случилото се в момента на неговото осъществяване, ни се струва абсолютно ненужно и излишно, и именно в това се заключава темата на **протеста на автора**. Авторът смята, че неизбежният, по негово мнение, добър край, може да бъде достигнат много по-скоро, без тези досадни и ненужни събития.....**Вярващият трябва да възстава против тях, колкото и често те да се случват.**” Да, това е написано от Дъглас Рид. Това би могло да бъде и **позиция на всеки честен истински вярващ в Христа, изпълняващ и следващ Христовия пример.** „Да възстава против тях, колкото и често те да се случват.”

И наистина, когато злото е акумулирано, докосването до него, е **едно невероятно изпитание**, това е висша опитност за мъдрия и имащият сили да направи това. Но как иначе ще се разтвори и изтече, отмие – унищожи това свръхуплътнено зло, резултат на опитите поради страха, да го оставим настрана? Нима Господ е причината за това зло, и нима той е длъжен да изчиства Авгиевите обори! Днешните псевдохристияни са оставили развързката на събитията на Господ, като заявяват фарисейски, че трябва просто да се търпи, но самите те като търпят уголемяват уплътняването на злото, защото то злото, затова е и невидимо, точно това иска от тях. Да превиват гръб и безропотно да го захранват! Дали Злото било необходимо! Е, погледнато от аспекта на еволюцията, но така или иначе, има едно съотношение, което не се нарушава и в този смисъл, разрастването на злото отвъд допустимото, нарушавайки космическия баланс, не е по Бога! Колко близко това звучи на българската недалечна и сегашна история. А да се говори, че злото било необходимост, че нищо не можело да се направи освен смирение, че трябвало да се действа като Махатма Ганди, ето това го няма в истинския характер на българина. Къде са онези Аспаруховите българи, или пък траките, или пък богомилите, които изгаряха на кладите? Нима са само един мит, та те са били реалност! Те са имали смелостта устойчиво да заявят своята позиция пред злото и да не го подкрепят, нито с мисъл, нито с дела, нито с робско поведение! **Само с ясното съзнание**, че човекът може със силата на своята мисъл и сърце да се изправи срещу това зло и устойчиво да поиска неговото отстраняване. Без да се поиска това отстраняване, самото зло няма да напусне сцената. **То е там със съгласието на самите актьори от сцената.** Безучастното наблюдение не води до нищо. Изчакването Господ-Бог да оправи нещата на тази земя, не е по Бога. Осъзнаването на боклуците трябва да предшества тяхното своевременно изчистване. В този смисъл, **истински вярващият трябва да възстава против злото.** Вместо да превива гръб безропотно и да бъде овчедушен! Какъв бе примерът на Дякона, на Ботев! Е, вярно е, че бетонните глобалистки мозъци и тях ги обявиха за терористи. Но всъщност, фактите какви са днес! Дехуманитаризираната наука, Ню Ейдж потъналото в лицемерие псевдодуховно движение, фарисейщината в лицето на съвременните християни. Казано е: „**Злото трябва да се ограничава.**” Мъдрецът никъде не е говорил, че **трябва да се остави злото да се разхожда нахално и усмихнато, необезпокоявано пред вас.** Въобще в наши дни, великата дилема пред която е изправен мислещият и преди всичко духовен човек, е **какво да прави в ситуацията**, когато се вижда как чудовището на глобализацията мачка всичко пред себе си, необезпокоявано от никого. В ръцете на

вярващия и мъдър човек е, да направи онова, което сърцето му подсказва, което е по силите му, защото със силата на съзнанието, на човека му е дадено много от Създателя. Той в молитвите си, в общуването си със Създателя, регистрирайки самото зло, в неговите многообразни превъплъщения, може да се научи да го неутрализира и по този начин да спомага за разиграването на по-лек сценарий върху сцената. Една от най-зловредните днес идеологии, е тази, която проповядва Ню Ейдж фарисейско мислене от типа, „не противете се на злото”, „мислете положително”, „не критикувайте, не оценявайте, не забелязвайте отрицателните явления”, защото като ги забелязвате, вие ги усилвате. Нима това не е отново фино въплъщение на самото зло. **За да може то да се разширява и укрепва още повече върху сцената.** Силата на съзнанието в лицето на такива авторитети като Дъглас Рид заявява: „Авторът не се наема да решава, какво е злото, но той може да чувствава, възможно е и да греши. Но всеки случай, по време на работата над тази книга, той бе напълно убеден, че живее редом със злото. /каква отривиста разлика от опита на някои фарисеи да избягат от проблемите като си надянат розови очила/ Силите извикани на живот през 20 век изникнали сякаш от пещера на доисторически динозавър, не са основани на нищо друго, освен на най-невежо суеверие.” Тази констатация говори само за едно, че без да се регистрират тези сили в нашето съзнание, те никога не могат да слязат от сцената. По същият начин лечението на една болест, в случая, **заболяване на човечеството**, не може да протече, извън осъзнаването на тази болест.

Ето едно повторение на казаното от Дъглас Рид: „**Сякаш от пещера на доисторически динозавър**”. Точно това е и картината на днешното зло. Също като вируси от древни епохи, налитат силите на злото, но в случая те на практика повдигат имунната система на човечеството. Това е възможно, при преодоляването им на вътрешен план, **чрез осъзнаване**, а не чрез розовите очила на старозаветните, на днешните новоизлюпени нюейджъри, днешни проповедници от екраните на старозаветните телевизии. Те проповядват положително мислене, но не могат да скрият, нито да отрекат потока от печални новини. Не могат да скрият кръвопролитните и мизерни събития зад розовите си очила. Те продължават да се покланят на мамона, и волю и неволю съдействуват за увеличаване злото върху тази планета.

Втората генерална причина, поради която, се преиздава настоящата книга, това е необходимостта от решение на равнище общественост, а не половинчато решение взето на равнище „затворени тайни и окултни общества”, на проблема с Ционизма и близкоизточния конфликт, рефлектиращ в цяла Европа, почти по всички континенти, и вече доста силно засягащ и страна като България. **За справка:** новините, че тук щели да се заселват палестинци, че израелският гражданин Гад Зеев собственик на цяла една национална авиокомпания като Балкан, осъдил българската държава на 10 милиона, и все такива в този стил. **За справка**, също: какъв е произходът на една част от ръководните кадри, в българските институции? Небългарски! Каква е причината за една част от големите източвания на капитали от България! Да погледнем историята, изследвана уникално от автора на настоящата книга Дъглас Рид. Само чрез подобни изследвания, може да се проумее и осъзнае дълбоката причина на злото. Да се осъзнае, това е най-важното! За да не се повтарят грешките от следващите поколения хора на тази планета!

Откъс от Глава 1 на книгата „Спорът за Цион” от Дъглас Рид

„Господствайки в Юдея, и създавайки свой закон, левитите използват също така преданията на другите народи, но им придават подходяща за техните цели форма. Започвайки от единния справедлив Бог за всички хора, чийто глас, както гласи устното предание, е чул от горящия храст, те Го превръщат в процеса на създаването на петте книги на писания закон, в расово-племенен, пазарящ се Йехова, обещаващ земи, богатства, кръв, и власт над другите хора в замяна на жертвен ритуал, който трябва да се извършва в посочено уж от него място в определена страна. Така левитите създават постоянната противоположност на всички

универсални религии, отъждествявайки юдейството с доктрината на самоотделяне, расова омраза, кръвопролитие под религиозното знаме и мъст.”

„Една секта от фанатици създава учение, успяло да подчини умовете на цял народ в продължение на 25 столетия – отгук са неговите разрушителни последствия. Никой не е в състояние да обясни защо именно по това време или въобще по какъв начин се е появила тази доктрина. Това е една от тайните на нашия свят. Можем да се опитаме някак да я проумеем, като допуснем, че тезата „всяко действие предизвиква равно противодействие”, е присъща и на сферата на религиозното мислене, и че по онова време, когато човечеството търси единен, общ за всички, любещ Бог, се ражда и тази жестока и противоречива догма за отмъстителното племенно божество.

Юдаизмът е назадничаво явление дори през 458 г. пр. Христа, тъй като още тогава хората започват да се отвърщат от идолите и племенните богове в търсене на един общ Бог, Бог на справедливостта и доброто. Конфуций и Буда на времето си посочват подобен път, а идеята за единен Бог е позната също така и на съседните с Юдея народи. В наше време често се твърди, че християните, мохамеданите и всички други вярващи, трябва да бъдат благодарни на юдаизма, независимо от неговите грешки, въз основа на това, че той бил първата универсална религия, а всички други универсални религии били произлезли от него. На това учат всяко еврейско дете. През последните години в много държавни и дори някои църковни училища, на същото учат и нашите деца. Всъщност идеята за единния Бог е позната дълго преди да се появи на земята юдейското племе, а при юдаизма в действителност не е Творец, а отрицател на тази идея. В „Египетската книга на мъртвите”, чиито преписи са намерени в гробниците на фараоните, живели 2600 години пр. Христа, т.е. две хиляди години преди юдейския Закон, намираме следните редове: „Ти единствен си, Господи, от началото на времето. Наследник на безсмъртието, Несътворен, Самороден, ти си създал Земята, а си сътворил хората.” Докато писанията на левитите в Юдея, напротив, питат: „Кой е равен на теб сред Боговете?”/Изход/

За сведение, може да се добави, и това:

Текст на плочка, уникален археологически паметник,

от с.Градешница, където са обитавали в миналото траките.

„О, Триединни Боже, който обитаваш в Тракия, свидетелствам истинно и обричам се да ти принасям дарове, велики Божий Сине, и само тебе ще величая, о велики Боже мой, ти, който си в храма си, моля, избави ме, бъди ми защита.”

А това е свидетелство за монотеистичен характер на древната тракийска вяра. А това, означава, че не Еврейския монотеизъм от времето на Мойсей, около 1290 г. пр.н.е., нито този на Египетския култ към слънцето от времето на фараона Екхнатон, около 1350 г. пр.н.е., нито дори ранната прото-еврейска монотеистична вяра от времето на праотеца на евреите Авраам около 2100 г.пр.н.е., е първият регистриран изказ на монотеистичната вяра в един Единствен Бог. Оказва се, че такава монотеистична вяра, народът на траките изповядва от много по-рано – още от **петото хилядолетие пр.н.е.**, тоест поне преди 3000 години преди Авраам и 3500 години преди Екхнатон.

А ето и малко етимология: **откъде идва като етимология понятието за ционизъм?**

Думата е производна от Цион - името на един от двата хълма на стария Ерусалим. След като цар Давид превзема крепостта Цион, той я прави своя столица. Не е ясен произходът на името, но то най-често е употребявано от пророците и поетите и носи емоционално-религиозен смисъл поради важноста на Ерусалим като царски град и град на храма. Върх Цион е мястото, което Йехова (Яхве) - богът на Израел е обитавал, в което е властвувал и в което е настанил за цар Давид. Израилтяните никога не забравят Цион, тъй като според тяхното разбиране, спасението им ще дойде от там. Името на Цион много често се

среща в Стария завет, както и в християнската литература и се сочи като райски и световен град на християнската вяра.

От XIX-тото столетие името ционизъм се дава на движението, което се бори за създаването на Национален дом на евреите в Палестина- Hebrew Eretz Jsrael (Земята на Израел).

Първият Храм е бил построен от цар Соломон (тъй като баща му - цар Давид - бил с "окървавени ръце" и щял да омърси Храма, ако го построи той). Разрушен от вавилонците и стоял дълго време в руини, Храмът е възстановен от цар Ирод Велики (да не се бърка с Ирод Антипа).

По-точно казано, Ирод не го е "възстановил" в оригиналния му вид, а е направил огромен храм, който е бил едно от чудесата на света за своето време. Тъй като е искал Храмът да бъде значително по-голям както от предишния Храм, така и от самия хълм върху който е трябвало да бъде издигнат, Ирод е решил да издигне изкуствен хълм, върху който да стои сградата. Този хълм се е поддържал от огромни подпорни стени (петстотин метра дълги и поне 30 метра високи), наклонени за да издържат невероятната тежест. Върху равното място отгоре е бил издигнат самият Храм - чудо от бял и син мрамор и злато. Вътре в самата сграда е било най-святото място - сърцевината на Храма, мистерията на религията, мястото откъдето Господ загребал кал, за да сътвори Адам... В тази стая имал право да влиза само главният равин, и то само един път в годината. При това преди да влезе, трябвало да бъде пречистен със специална церемония.

През 70 г. от н.е., след като разбиват голямото въстание на евреите, римляните разрушават Храма, както и целия град, и избиват всичките му жители - над един милион човека. Храмът е стоял в руини в продължение на векове, като християните са го ползвали за бунище за да го осквернят. Първият арабски владетел, който покорил Йерусалим, се възмутил от това състояние на нещата и наредил мястото да бъде разчистено. На мястото на Храма, според Корана, се намира камъкът, от който Мохамед е отскочил и се е възнесъл на небето. Около него сега е изграден "Куполът на камъка" (осмоъгълна сграда с огромен златен купол, която прилича на джамия, но не е), а до него е джамията Ал-Акса. На същия този хълм Авраам се готвил да принесе в жертва сина си - наричан от арабите "Ишмаил", който се счита за родоначалник на арабския народ. Това е третото най-свещено място за мюсюлманите, след Мека и Медина. Което се застъпва с най-свещената част от Храма на евреите... Поради гореизброените причини обаче (а именно - няколкото века в руини, избиването на всички които са знаели каквото и да е за Храма, разчистването на руините, строенето на нови сгради отгоре и т.н.), сега евреите не знаят какво точно е било разположението на Храма и къде точно е била стаята с "най-свещеното място".

Съответно, ако някой отиде на хълма, съществува риск поради незнание да престъпи очертанията на стаята без да е главен равин и да е преминал през очистващите ритуали. Затова според най-силното течение на религиозната мисъл, правоверният еврей изобщо не трябва да стъпва на хълма, за да не съгреша от незнание.

По тази причина (а и поради първоначалната заблуда, че това е една от стените на самия храм), Стената на плача - или Западната стена, както е официалното ѝ име (или иначе казано западната подпорна стена на хълма) - се е превърнала в място за поклонение на евреите от цял свят.

А откъде ли е този текст по-долу, може би съдържанието му, никога няма да се осъществи, Дай Боже, а може би, това е било предназначено и ще се изпълни! Засега едно предупреждение към будния читател.

„Обявяване началото на плана за изграждането на нов Йерусалимски храм, който трябва да бъде издигнат върху останките на разрушения преди храм в Йерусалим.“

"Защото настана ден за отмъщение Господне, година на отплата за Сион."

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗЯСНЯВАНЕ ПРОБЛЕМА ЗА ЦИОН

„Сянката на Цион“, Георги Ифандиев

„Протоколи на Ционските мъдреци”

„Тихи оръжия за безшумни войни”, Уилям Купър

„Интернационалните евреи”, Хенри Форд

„За върховенството”, Еузебиус Айзенрайх

„Защо работите в България продължават да не вървят”, състав.

С пожелание за успех и размисъл на всички будни читатели!

Хелиопол

10 ноември 2006